

Arrest

nr. 306 456 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53-55
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORRÉ *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1996.

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 16 november 2015. Op 1 december 2015 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 24 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij 's Raads arrest van 16 mei 2018 met nummer 203 834 wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling en wordt de subsidiaire beschermingsstatus haar geweigerd.

1.3. Op 12 juni 2018 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 27 augustus 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

1.4. Op 18 oktober 2018 dient de verzoekende partij een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 6 mei 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Bij 's Raads arrest van 16 oktober 2019 met nummer 227 537 wordt haar beroep tegen deze ontvankelijkheidsbeslissing verworpen.

1.5. Op 2 juni 2020 dient de verzoekende partij een vierde en huidig verzoek om internationale bescherming in. Op 17 december 2020 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Op 10 augustus 2021 vernietigde de Raad de beslissing van de commissaris-generaal.

1.6. Op 25 oktober 2021 werd haar vierde en huidig verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaard. Op 27 juli 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

1.7. Op 25 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Saracha Ali Khan, district Behsud van de provincie Nangarhar. U bent een Pashtun van etnische origine en een soennitisch moslim.

U diende in België een eerste verzoek om internationale bescherming in op 1 december 2015, waarin u het volgende verklaarde: u volgde enkele jaren les in de 'madrassa' (koranschool) van uw dorp. U hebt nooit gewerkt in Afghanistan. Uw oudste broer, [R.], werkte sinds lange tijd bij de Amerikaanse organisatie DAI ('Development Alternatives Incorporated') in de stad Jalalabad. Hij hielp er in de keuken en serveerde eten voor de medewerkers, en onderhield met zijn salaris jullie gezin. Meer dan twee jaar vóór u Afghanistan verliet, werd het voertuig waarmee uw broer onderweg was van Jalalabad naar huis op een dag tegengehouden door de taliban. Ze vroegen uw broer gif te mengen in de maaltijden voor de Amerikanen. Uw broer nam het vergif van hen aan, kwam naar huis en vertelde alles aan uw vader. Uw vader raadde hem af om op deze vraag van de taliban in te gaan, en uw broer wist niet wat te doen. Vervolgens ging hij nog twee weken naar zijn werk. Na deze twee weken verdween uw broer plots. Uw vader probeerde te weten te komen wat er met hem was gebeurd, maar kon door zijn fysieke handicap niet veel doen. Zo'n twee jaar later informeerde iemand uit uw dorp de taliban dat u intussen een jongeman was geworden. Hierop legden de taliban een brief bij jullie huis waarin ze uw vader vroegen om u aan hen over te leveren. Uw vader bracht u naar uw oom. De volgende ochtend kwam uw vader terug naar het huis van uw oom, samen met een persoon genaamd [H. P.]. U vertrok samen met [H. P.]. Via de provincie Nimroz vluchtte u naar Iran, waar u twee of drie weken in een huis verbleef. Nadien reisde u onder meer nog door Turkije, Bulgarije, en Servië. Op 16 november 2015 arriveerde u in België. Ter ondersteuning van uw eerste verzoek legde u de volgende documenten neer: uw 'taskara' of Afghaanse identiteitsbewijs, de dreigbrief die u ontving van de taliban, vijf certificaten en één aanbevelingsbrief van uw broer, alsook twee foto's van uw broer op zijn werk.

Op 24 mei 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven, daar uw verklaringen diverse ongerijmdheden en tegenstrijdigheden bevatten. U loog eveneens over uw werkelijke leeftijd en kon niet als minderjarige worden beschouwd. Evenmin bleek uit de documenten die u neerlegde dat u internationale bescherming behoeft. Daarnaast oordeelde het CGVS dat in uw geval kon besloten worden dat u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikte in de stad Jalalabad. U ging tegen deze beslissing in beroep. In een aanvullende nota in het kader van uw beroepsprocedure oordeelde het CGVS dat er actueel voor burgers in het district Behsud geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4; § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een arrest op 16 mei 2018. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Zonder naar uw land van herkomst terug te keren, diende u op 12 juni 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseerde zich op dezelfde asielmotieven als in uw eerste verzoek. U herhaalde dat uw broer voor een buitenlands bedrijf heeft gewerkt. U vermeldde nu dat uw broer werd gedood door de taliban, u had dit pas later vernomen en ook aangehaald voor de RvV tijdens uw beroepsprocedure (zie Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaring volgend verzoek, vraag 12). U voegde eraan toe dat, na het overlijden van uw broer, de taliban bezoeken brengen aan uw familie thuis en vragen stellen over u. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreesde u vermoord te worden door de taliban. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw tweede verzoek. Op 27 augustus 2018 werd er door het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek genomen. U ging hiertegen niet in beroep.

Zonder het land te verlaten diende u op 18 oktober 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U hield vast aan uw initiële verklaringen, met name dat u de taliban vreesde omdat uw broer werkzaam

was voor een buitenlandse organisatie en ze u willen rekruteren. U vreesde dat u door hen gedood zal worden. U vreesde ook dat uw landgenoten gaan denken dat u niet langer een moslim bent vanwege uw lange verblijf in Europa. U verklaarde niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omdat uw regio wel degelijk gevaarlijk is aangezien de taliban actiever zijn geworden. Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende documenten neer: een bevestigingsbrief van de dorpsouderen betreffende de moord op uw broer, foto's van het lichaam en de begrafenis van uw broer, een foto van uw broer op zijn werk, de enveloppe waarmee dit alles werd opgestuurd, een brief van uw advocaat en informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan en Jalalabad.

Op 7 mei 2019 werd ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV in haar arrest van 16 oktober 2019 verworpen. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

U verliet België niet en diende op 2 juni 2020 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U stelde dat u geen bescherming kreeg omdat het district Behsud veilig was, doch contesteert u dit en trachtte u dit aan te tonen aan de hand van een begeleidende brief van uw advocaat. In Jalalabad zou u niet kunnen gaan wonen, u zou er niemand kennen en u kan uzelf er niet financieel onderhouden. Bovendien zijn de huizen er ook heel duur en kunnen enkel rijke mensen er wonen. U herhaalde ook dat u in Afghanistan problemen kende met de Taliban. Daarnaast kan u niet terugkeren naar Afghanistan omdat u in het buitenland verbleef en mensen zullen denken dat u iets verkeerd deed. U legde naast deze begeleidende brief geen nieuwe documenten neer.

Op 17 december 2020 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk, een beslissing waartegen u beroep aantekende. Op 10 augustus 2021 vernietigde de RvV de beslissing van het CGVS omdat het van mening was dat een actueel onderzoek naar een intern vluchtalternatief zich opdrong. Op 25 oktober 2021 werd uw vierde verzoek ontvankelijk verklaard.

U werd uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud en blijft daarbij bij het asielrelaas dat u reeds in uw eerste verzoek naar voren schoof. Daarnaast kan u niet terugkeren naar Afghanistan omdat u hier in België de gewoontes overnam, financiële problemen kent, u vreest bij terugkeer uitgelachen te worden en u ginds geen werk te kunnen vinden. Daarnaast spreekt u ook anders dan voordien.

U legt thans volgende nieuwe documenten neer: een document van de directeur van het rusthuis waar u werkt, schooldocumenten, foto's van u en uw collega's, foto's van u tijdens het uitgaan, foto's van uw broer en twee documenten in verband met de bezoeken aan het ziekenhuis van uw zus in Afghanistan.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming deels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd en de door u aangehaalde feiten niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en geniet aldus kracht van gewijsde. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Uw tweede en uw derde verzoek om internationale bescherming werden afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans verhoogden op het bekomen van een internationaal beschermingsstatuut. U ging niet in beroep tegen uw tweede beslissing maar wel tegen uw derde. Uw beroep hiertegen werd door de RvV verworpen en u diende hiertegen evenmin cassatieberoep in. Louter herhalen dat u in Afghanistan problemen kende met de taliban en dat u in het verleden nooit gelogen hebt (CGVS 27.07.2022, p.3), wijzigt de eerder gemaakte beoordeling van het CGVS niet en is niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. De vaststelling dat u blijft vasthouden aan uw ongeloofwaardig geachte problemen, ondermijnt bovendien al bij voorbaat de oprechtheid van uw andere asielmotieven.

U haalt op heden ook aan dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u hier in België de gewoontes overnam, financiële problemen hebt, u vreest bij terugkeer uitgelachen te worden en u ginds geen werk zal kunnen vinden. Daarnaast spreekt u ook anders dan voordien (CGVS 27.07.2022, p.7). Ook deze motieven

rechtvaardigen geenszins een internationaal beschermingsstatuut. Naast het feit dat het niet-vinden van een job, een vrees om uitgelachen te worden en financiële problemen niet conventie-gerelateerd zijn, dient te worden opgemerkt dat u deze motieven niet aannemelijk kan maken. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat het volstrekt onduidelijk is waarom u, een volwassen man zonder enige melding van gezondheidsproblemen, in Afghanistan niet aan werk zou kunnen geraken. Bovendien deed u hier in België de nodige werkervaring op, u werkte hier in een carwash en momenteel in een rusthuis (CGVS 27.07.2022, p.1 & 9). U gevraagd waarom u niet aan werk zou kunnen geraken, antwoordt u dat men in Afghanistan mensen moet betalen om aan werk te raken en dat de jobs slechts een of twee maanden duren (CGVS 27.07.2022, p.7). Dit is bezwaarlijk stellen dat u niet aan werk kan geraken. Een andere reden die u naar voren schuift is dat u anders zou spreken dan voordien, én mensen dus zullen opmerken dat u in het buitenland heeft gewoond (CGVS 27.07.2022, p.7). Waarom u om deze reden niet aan werk zou kunnen geraken, zoals duizenden Afghanen die jaarlijks terugkeren na een verblijf in het buitenland, is volstrekt onduidelijk. U hierom gevraagd, geeft u het bevreemdende antwoord dat mensen zouden denken dat u uw religie wijzigde of dat u een misdaad beging. De reden dat ze dat zouden zeggen is volgens u omdat de mensen ginds ongeschoold zijn (CGVS 27.07.2022, p.7). Deze verklaringen raken kant noch wal. Het is volstrekt onduidelijk waarom men u, die bovendien verklaart nog steeds moslim te zijn, zou beschuldigen van het veranderen van uw geloof of het plegen van een misdaad. U lijkt dit ook te bevestigen, gezien uzelf verklaart dat u niet op de hoogte bent of iemand u in uw land van herkomst al van dergelijke zaken heeft beschuldigd (CGVS 27.07.2022, p.8).

Dat u financiële problemen zou ervaren, wordt bovendien ook in twijfel getrokken. Vooreerst wordt opgemerkt dat u stelt hier in België al enige tijd te werken en op heden vrijwillig de man die u enige tijd ondersteund heeft, te hebben terugbetaald, wat dus wel degelijk op enige financiële draagkracht wijst (CGVS 27.07.2022, p.9). Daarnaast wordt opgemerkt dat u geen eerlijk zicht biedt op uw volledig netwerk in Afghanistan, waardoor men ervan kan uitgaan dat het netwerk waarop u kan terugvallen groter is dan u laat uitschijnen. Naast de vaststelling dat eerder werd vastgesteld dat uw broer [R.] niet werd vermoord, en men er aldus van mag uitgaan dat hij zich nog in Afghanistan bevindt, tracht u ook het bestaan van uw andere broer te verbergen. U verklaarde ten tijde van uw eerste verzoek, in 2016, tot meermaals toe dat u twee broers had. U stelde dat [N.], uw jongste broer, tien jaar oud was (CGVS 05.04.2017, p.6 & verklaringen DVZ 25.05.2016, vraag 17). Op heden beweert u opvallend genoeg slechts één broer te hebben gehad, [R.]. [N.] is niet uw broer, dat is volgens u een fout geweest (CGVS 27.07.2022, vraag 5). Gezien dit meermaals zo werd genoteerd lijkt dit nochtans uitgesloten. U verklaart dat [N.] op heden bovendien slechts acht of negen jaar oud is, zeer opmerkelijk, en dat hij daarentegen de zoon van [R.] was. Gevraagd hoeveel kinderen uw broer [R.] dan wel had, antwoordt u op heden één (CGVS 27.07.2022, p.5). Ook dit strookt niet met uw eerdere verklaringen, waarbij u beweerde dat uw broer drie kinderen had (verklaringen DVZ 25.05.2016, vraag 17). Deze tegenstrijdige verklaringen omtrent uw familie en netwerk doen niet alleen concluderen dat u een groter netwerk heeft waarop u kan terugvallen bij terugkeer maar ondermijnen ook andermaal uw algemene geloofwaardigheid.

U haalt verder aan dat u 'anders spreekt', u zou vaak woorden als 'goedemorgen', 'goedenavond', 'my god' en 'amai' gebruiken (CGVS 27.07.2022, p.8 & opmerkingen notities). Gezien het onduidelijk is waarom dit u een probleem zou opleveren, wordt u deze vraag gesteld en kan u dit zelf ook geenszins concreet maken. U raakt niet verder dan te zeggen dat ze u zullen uittachen, wat bezwaarlijk kan doorgaan als een vorm van conventiegerelateerde vervolging. U beweert ook het Pashtou niet perfect meer te beheersen (CGVS 27.07.2022, p.8), echter lijkt dit volledig van de pot gerukt. Niet alleen haalt u dit aan halverwege het persoonlijk onderhoud dat u in het Pashtou voert en waar er geen enkele indicatie is dat u de taal niet meer machtig zou zijn, maar geeft u zelf ook aan dat u hier in België Afghaanse vrienden hebt met wie u het Pashtou spreekt (CGVS 27.08.2022, p.8).

Tot slot haalt u aan hier in België naar festivals te gaan, hetgeen u staft met enkele foto's, en dat de mensen in Afghanistan dit niet graag hebben (CGVS 27.08.2022, p.10). Ook dit brengt geen risico op vervolging met zich mee. Vooreerst dient het uiterst gesolliciteerde en opportunistische karakter van uw handelen te worden onderstreept. Dat u ervoor kiest om gefotografeerd te worden terwijl u staat te dansen, hoewel u beweert dat de mensen in Afghanistan die niet graag zouden hebben, is een bevreemdende handeling. Daarenboven is het weinig waarschijnlijk dat iemand in Afghanistan in het bezit wordt gesteld van deze foto's, waardoor men kan aannemen dat niemand hier in uw land van herkomst van op de hoogte is. U lijkt dit ook te bevestigen, gezien u niet kan zeggen of iemand in Afghanistan hiervan op de hoogte is (CGVS 27.07.2022, p.10). Overigens maakt u op geen enkel moment duidelijk welke consequenties deze foto's of een bezoek aan een festival zouden kunnen hebben bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat uw verschillende asielmotieven niet getuigen van een gegronde vrees op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan leiden. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De overige, nog niet besproken, documenten die u neerlegt wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Wat betreft de documenten in verband met uw werk en de opleiding die u hier volgt, nl. een brief van de directeur van het rusthuis, foto's van u met uw collega's en een brief van uw leerkracht, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u in België werkzaam bent en hier taallessen volgt niet wil zeggen dat u daarvoor niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. Mocht u menen dat uw integratie een element is dat

mogelijks kan leiden tot het verwerven van een verblijfsrechtelijke status, dan dient u zich hiervoor tot de geëigende procedure te wenden (9bis).

Dat uw zus in Afghanistan naar het ziekenhuis gaat, zoals de twee documenten daaromtrent lijken aan te tonen, hebben evenmin enige vorm van bewijswaarde voor de door u aangehaalde asielmotieven. Wat betreft de foto's die van uw broer zouden zijn en die u reeds eerder neerlegde, dient te worden herhaald dat in uw eerste weigeringsbeslissing werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat uw broer recentelijk vóór uw vertrek uit Afghanistan in de keuken van een Amerikaanse organisatie zou gewerkt hebben en dat ook de RvV deze mening was toegedaan. Bovendien valt uit het niets af te leiden dat u ook maar enige (familiale) link heeft met de man op de foto's.

U heeft via uw advocaat na het onderhoud nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt. Echter hebben deze geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen zij de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei

2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het

geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat immers na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij stelt dat er nog steeds een groot gebrek is aan objectieve en betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan en de evolutie ervan in de nabije toekomst. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen. Ze meent dat de weigeringsbeslissing in haar hoofde uiterst voorbarig is, gelet op het gebrek aan duidelijke en concrete informatie over haar internationale beschermingsnood. Bovendien meent ze dat op basis van de informatie die haar wel beschikbaar is, wel degelijk een beschermingsstatuut kon en moest worden toegekend.

2.3. Ze zet verder uiteen dat er in haar hoofde een nood aan internationale bescherming dient te worden vastgesteld op basis van het feit dat ze in het geval van terugkeer als verwesterd beschouwd dreigt te worden. Personen die langere tijd in het westen hebben verbleven lopen namelijk een specifiek risico op vervolging omwille van een perceptie dat ze verwesterd zijn. Ze is nu al meer dan zeven jaar op het Belgische grondgebied. Ze denkt en spreekt volledig anders. Ze gebruikt Engelse en Nederlandse termen. Volgens haar zullen mensen in Afghanistan heel snel horen dat ze aanzienlijke tijd in het buitenland verbleven heeft. Ze geeft aan dat de mensen in het dorp ook weten dat ze in België is. Mensen zouden denken dat ze een minder goede moslim geworden is en dat ze misdaden beging omdat ze hier zolang zonder papieren is geweest. Ze vreest dat de taliban zullen vragen waarom ze zo lang weg is geweest terwijl ze haar moeder achterliet. Ze voert aan dat ze in een rusthuis werkt en hier een levensstijl heeft die in het huidige Afghanistan haar bijzonder veel problemen kan opleveren. Ze gaat naar festivals en mensen uit haar dorp weten dit ook. De kans dat men dit in Afghanistan weet is dus ook zeer groot. Ze werd door mensen uit haar dorp ook bevraagd over haar liefdesleven. De verzoekende partij geeft aan dat ze vriendschappelijke relaties heeft met mannen en vrouwen van haar werk en ze brengt ook vrije tijd samen met hen door. De verzoekende partij vervolgt dat de foto's die ze neergelegd heeft aantonen dat ze op een ongedwongen manier met Westerse vrouwen omgaat. De vrouwen in kwestie zijn alleszins niet bedekt naar Afghaanse normen maar hebben bijvoorbeeld ontblote armen of zijn gemaquilleerd en gedecolleteerd. Op haar Facebook-account staat het logo van de nationale vlag van Afghanistan en ze is ook actief op Tiktok. De aanpassing aan de Westerse cultuur zal het voor haar bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan en daardoor zullen de Afghaanse gemeenschap en taliban zich afvragen of ze niet besmet is geraakt door haar verblijf in het Westen.

Wat haar vrees betreft geen werk te zullen hebben bij een terugkeer naar Afghanistan kan opgemerkt worden dat uitvoerig aangetoond wordt dat de socio-economische situatie in Afghanistan desastreus is en dat dit heus niet voortvloeit uit het gebrek aan werkwillegheid of de professionele vaardigheden van de betrokkenen. Het zou bijzonder onrealistisch en onverstandig zijn van de verzoekende partij indien ze ervanuit zou gaan dat omdat ze hier werk heeft, ze ook werk zou kunnen vinden in Afghanistan. Waar de commissaris-generaal opmerkt dat festivals bezoeken in België geen risico op vervolging met zich meebrengt dient erop gewezen te worden dat dit niet ondersteund wordt met enig objectieve informatie. De *mores* die de taliban opleggen houdt wel degelijk een verbod in op muziek, feesten, dans, gemengd gezelschap en dit op plekken waar alcohol geserveerd wordt. Dat ze gefilmd en gefotografeerd is terwijl ze aan het dansen is kan bezwaarlijk gesolliciteerd worden genoemd. Dit is exact het gedrag dat elkeen op een festival vertoont. Ze is ook niet slechts één maal naar het festival gegaan, maar elk jaar gaat ze naar verschillende festivals. Ze heeft al aangegeven dat mensen uit haar dorp in België op de hoogte zijn en dat dergelijke foto's door de taliban bij terugkeer teruggevonden kunnen worden op haar gsm. Zoals later wordt aangetoond worden gsm's immers uitgelezen, gecontroleerd en wordt er zelfs naar verwijderde foto's gezocht. De verzoekende partij stelt dat ze haar taal veranderd heeft. Afghanen die lang in het Westen verbleven hebben, krijgen een ander accent en dit wordt ook opgemerkt. De verzoekende partij houdt verder vol dat de broer op de foto's weldegelijk haar broer is en voor de DAI heeft gewerkt. Ze legt een video voor van haar broer zijn trouwfeest waarop zij en haar broer te zien zijn. Ze legt ook een kopie van een contract voor dat haar broer in 2011 had met DAI. Wat de familiesamenstelling betreft dient te worden opgemerkt dat ze werkelijk geen enkele reden heeft om daarover te liegen. Het gaat om misverstanden, ze heeft immers niets te winnen bij onduidelijkheid hierover en ze meent dat dit geen impact heeft op haar vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade.

Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze het begrip 'verwestering' tracht uit te leggen, ze mee wil aantonen dat personen die als verwesterd beschouwd worden een risico op vervolging lopen in Afghanistan en een risico lopen op stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting. Ze stelt dat uit de beschikbare landeninformatie omtrent de risico's voor (gepercipieerd) verwesterde personen en de behandeling van dergelijke personen door de taliban, er gegronde redenen zijn om te vermoeden dat personen die verwesterd zijn of als verwesterd beschouwd worden ook onder het huidige talibanbewind nog steeds een ernstig risico op vervolging of het lijden van ernstige schade lopen.

2.4. Ze verwijst tevens naar verschillende rapporten en arresten waaruit ze afleidt dat er genoeg elementen voorhanden zijn om te concluderen dat leven onder het talibanbewind een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet met zich meebrengt naar analogie met het arrest *Sufi en Elmi* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), gezien de radicale shariaregelgeving met totale controle over het dagelijks leven van burgers en het risico op draconische bestraffing voor de minste overtreding van deze opgelegde regels.

2.5. Ze brengt verder naar voor dat de taliban met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid op de hoogte zullen zijn van haar verblijf in Europa. De talibanleiding heeft een zeer zorgwekkende intentie uitgesproken om terugkeerders vanuit het Westen aan een rechtbank te onderwerpen.

2.6. Volgens de verzoekende partij spelen er zich in Afghanistan twee parallelle niet-internationaal gewapende conflicten af op het Afghaans territorium. Eén tussen de taliban en het National Resistance Front en één tussen ISKP en de taliban. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld schetst van de veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.7. De verzoekende partij verwijst ook naar en citeert uit verschillende rapporten die betrekking hebben op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Ze meent dat kan worden aangenomen dat de huidige *de facto*-regering van de taliban door diens machtsovername en diens gedragingen rechtstreeks aan de basis ligt van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De verzoekende partij is dan ook van mening dat ze omwille van deze reden in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus.

2.8. De verzoekende partij vraagt om in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en haar te erkennen als vluchteling in de zin van de vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, haar de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen of in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen als de Raad van oordeel zou zijn dat er nood zou zijn aan bijkomend onderzoek.

2.9. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- foto's van het Facebook-account van de verzoekende partij en haar gsm;
- een contract van haar broer R.;
- foto's van het huwelijk van haar broer met de verzoekende partij en haar broer op de foto.

2.10. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", februari 2022;
- EASO, "*Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*", januari 2022;
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan - Common analysis and guidance note*", (april 2022);
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): "*Afghanistan - Targeting of individuals*", August 2022;
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", februari 2022;
- ACLED, "*ACLED Methodology and Coding Decisions around Political Violence and Demonstrations in Afghanistan*", februari 2022;
- R. SUNDBERG en E. MELANDER, 2013, "*Introducing the UCDP Georeferenced Event Dataset*", Journal of Peace Research, vol. 50, no.4;
- EUAA, "*Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report*", augustus 2022;
- Vogelaar, Femke: "*Country of Origin Information: The Essential Foundation for Fair and Credible Guidance for Decision-making on International Protection Needs*", 2020;
- Nansen Note 2-22, "*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*", 23 juni 2022;
- UNAMA, "*Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022*", juli 2022;
- Amnesty International, "*The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise*", augustus 2022;
- UNHCR, "*Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*", april 2001;
- UNHCR, "*Eligibility Guidelines for Assessing the Internatinoal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*", 30 augustus 2018;
- OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»*", 26 maart 2021;
- EASO, "*Country Guidance: Afghanistan Common analysis and guidance note*", november 2021;
- ASYLOS, "*Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul*", augustus 2017;
- UNHCR, "*Eligibility Guidelines for Assessing the Internatinoal Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*", 30 augustus 2018;
- ASYLOS, "*Afghanistan: Treatment of Family Members of Human Rights Activists and Former Government Supporters after the Taliban Take-over*", november 2021;
- Friederike Stahlmann, "*Erfahrungen und Perspektiven Abgeschobener Afghanen im Kontext Aktueller Politischer und Wirtschaftlicher Entwicklungen Afghanistans*", Diakonie Deutschland, juni 2021;
- 5 Refugee Support Network, "*After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan*", april 2016;

- NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afghaanse verwesterde vrouw", 2020;
- SAR, "Afghanistan: Profils à risque | Mise à jour de l'analyse-pays de l'OSAR", 31 oktober 2021;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban", februari 2022;
- Europees Parlement, "Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan";
- Al Jazeera, "Taliban fighters man Afghanistan's urban checkpoints", 9 December 2021;
- Freedom House, "Freedom in the World 2022 – Afghanistan", 28 February 2022;
- Reuters, "Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from US and UK", 1 maart 2022;
- "Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, Situation of Human Rights in Afghanistan", 28 februari 2022;
- UK Country Policy and information note, "security situation Afghanistan", februari 2022;
- Amnesty International, "The rule of Taliban. A year of violence, impunity and false promise", augustus 2022;
- UNAMA, "Human Rights in Afghanistan", 15 augustus 2021- 15 juni 2022, juli 2022;
- EASO, "Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report", januari 2022;
- UN Security Council: "Thirteenth report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2611 (2021) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace stability and security of Afghanistan [S/2022/419]", 26 May 2022;
- Europees Parlement, "Resolutie van het Europees Parlement van 16 september 2021 over de situatie in Afghanistan", 2021/2877;
- AP, "Taliban official wanted by U.S. makes rare public appearance", 5 March 2022;
- TOLONews, "Islamic Emirate Leader Issues Message for Eid", 29 April 2022;
- UNHCR, "Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan", februari 2022;
- TOLONews, "Mullah Hanafi Calls for Unity Among Afghans", 26 April 2022;
- The Washington Institute, "Navigating Influence in Afghanistan: the Cases of Qatar and Pakistan", 26 oktober 2021;
- The Washington Post, "Taliban takeover propels tiny Qatar into outsize role in Afghanistan", 31 augustus 2021;
- Denmark, DIS, "Afghanistan – Taliban's impact on the population", June 2022;
- UNHCR, "Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims", 16 december 1998;
- UNHCR, "Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition", 23 december 2004;
- Asylus, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- "Written Expert Opinion Dr. Anicée Van Engeland, Senior Lecturer in International Security at the Centre for International Security and Resilience of Cranfield University", 11 juni 2017;
- EHRM, "Sufi en Elmi t. Verenigd Koninkrijk", nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011;
- UN Security Council, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 January 2022;
- The New York Times, "Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist", 18 August 2021;
- UN Security Council, "The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security", 28 January 2022;
- RFE/RL/Gandhara, "'Shattered' Dreams As Taliban Reneges On Promise To Open Schools For Girls", 23 maart 2022;
- The New York Times, "Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist", 17 augustus 2021;
- Danish Immigration Service, "Afghanistan: recent developments in the security situation, impact on civilians and targeted individuals", september 2021;
- the Guardian, "Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI", 7 september 2021;
- Human Rights Watch, "Afghanistan: Taliban 'Vice' Handbook Abusive", 29 oktober 2021;
- AP News, "Taliban Official: Strict punishment, executions will return", 23 september 2021;
- R. BENNET, "Statement by the United Nations Special Rapporteur on the situation of human rights", Richard Bennett, following his visit to Afghanistan from May 15-26, 2022;
- UNAMA, "Human Rights in Afghanistan, 15 augustus 2021- 15 juni 2022", juli 2022;
- Human Rights Watch, "You have no right to complain: education, social restrictions, and Justice in Taliban-held Afghanistan";
- Landinfo, "Afghanistan: Recruitment to Taliban", 29 June 2017;
- UNHCR, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan", 30 August 2018;
- ODI, "Life under the Taliban shadow government, Research reports and studies", juni 2018;
- EASO, "Afghanistan: criminal law, customary justice and informal dispute resolution", juli 2020;
- US Department of State, "1999 Country Reports on Human Rights Practices", 25 februari 2000;
- AHMED RASHID, "Taliban, I.B. Taurus, 2000, p. 73-74; zie ook Human Rights Watch, The massacre in Mazari-Sharif", November 1998;

- Human Rights Watch, *"For Afghan Women, the Frightening Return of 'Vice and Virtue' - Situation Worsening Every Day"*, 29 september 2021;
- BBC, *"Summary amputations: Taliban justice in Afghanistan"*, 27 april 2013;
- COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 263/2012 of 23 March 2012 *"implementing Article 11(1) of Regulation (EU) No 753/2011 concerning restrictive measures directed against certain individuals, groups, undertakings and entities in view of the situation in Afghanistan"*;
- UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, *"ABDUL-HAQ WASSIQ"*;
- UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL, *"Fazl Mohammad Mazloom"*;
- Council Regulation (EC) No 881/2002 of 27 May 2002, *"imposing certain specific restrictive measures directed against certain persons and entities associated with Usama bin Laden, the Al-Qaida network and the Taliban, and repealing Council Regulation (EC) No 467/2001 prohibiting the export of certain goods and services to Afghanistan, strengthening the flight ban and extending the freeze of funds and other financial resources in respect of the Taliban of Afghanistan"*;
- FINANCIAL TIMES, *"Afghanistan's Young Talibs: 'No compromise with the enemy of our martyrs' – Hardline views of the new generation run contrary to image leaders of the movement hope to portray"*, 18 september 2021;
- UNHCR, *"Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming"*, februari 2019;
- REUTERS, *"Taliban restrict Afghans going abroad, raises concern from U.S. and UK"*, 1 maart 2022;
- EASO, *"Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report"*, januari 2022;
- Universiteit van Genève, RULAC: Afghanistan;
- Gouvernement Français, *"L'état islamique dans la province de Khorasan (IS-KP) dans le district de Charparhar de la province de Nangarhar"*; Roshni Kapur, *The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China's Doorstep MEI@75*, 6 januari 2022;
- Franz J. Marty, *"The Peculiar Presence of the Islamic State in Kunar The Diplomat"*, 14 Mei 2019;
- *"Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?"*, The Diplomat, 10 februari 2022;
- Arian Sharifi, *"Could the Islamic State- Khorasan Province be the Next Chapter of Global Terrorism"*, The Diplomat, 24 September 2020;
- Roshni Kapur, *"The Persistent ISKP Threat to Afghanistan: On China's Doorstep MEI@75"*, 6 januari 2022;
- HRW – Human Rights Watch: *"Afghanistan: Taliban Threatening Provincial Media; Journalists Detained, Beaten; Media Outlets Closed"*, 7 March 2022;
- SWP – Stiftung Wissenschaft und Politik: *"Terror gegen die Taliban; Der Islamische Staat zeigt in Afghanistan neue Stärke"*, februari 2022;
- EUAA – European Union Agency for Asylum (formerly: European Asylum Support Office, EASO): *"Afghanistan - Security situation"*, August 2022;
- HUMAN RIGHTS COUNCIL, *"Situation of human rights in Afghanistan. Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, A/HRC/49/24"*, 4 maart 2022;
- WORLD FOOD PROGRAMME AFGHANISTAN, *"Situation report"*, 17 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General"*, A/76/667-S/2022/94;
- International Rescue Committee, *"IRC Emergency Watchlist 2022: Afghanistan tops list of countries most at risk in year ahead; IRC finds global 'System Failure' fueling crises and driving record levels of humanitarian need"*;
- Human Rights Watch, *"Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis"*, 17 maart 2022;
- UNDP, *"Afghanistan: Socio-Economic Outlook 2021-2022. Averting a basic needs crisis"*;
- TOLONews, *"Karzai Calls on Biden to Revers Decision on Afghan Funds"*, 13 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"All frozen assets in US belong to Afghans: Karzai"*, 13 februari 2022;
- TOLONews, *"UN Cannot Access Aid Money in Afghan Banks: UNDP"*, 4 februari 2022;
- Pajhwok Afghan *"News, US, European envoys discuss rights, humanitarian situation with Taliban"*, 28 januari 2022;
- UNAMA, *"Briefing by Special Representative Deborah Lyons to the Security Council"*, 2 maart 2022;
- TOLONews, *"Lack of Coordination in Aid Distribution Criticized"*, 19 maart 2022;
- TOLONews, *"250 Families Given Basic Humanitarian Aid in Kabul"*, 5 maart 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"IEA's half year: Achievements, opportunities and challenges"*, 17 februari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Blinken to Taliban: Reform policies for recognition"*, 2 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Russia wants Taliban to keep promises for recognition"*, 1 januari 2022;
- Foreign Policy, *"World Bank Freeze Leaves Afghanistan Bracing for Economic Impact"*, 1 april 2022;
- AL JAZEERA, *"Taliban orders Afghan women to cover their faces in public"*, 7 mei 2022;
- BBC, *"Taliban to force Afghan women to wear face veil"*, 7 mei 2022;
- AL JAZEERA, *"Afghan women deplore Taliban's new order to cover faces in public"*, 8 mei 2022;
- UN Security Council, *"Resolution 1988 (2011), S/RES/1988(2011)"*, 17 juni 2011;
- Pajhwok Afghan News, *"Iran rules out recognising Taliban govt"*, 3 januari 2022;
- Pajhwok Afghan News, *"Too early to recognise Taliban govt, says Russia"*, 2 februari 2022;

- TOLONews, “*West: No US Decision Yet on Recognition*”, 1 maart 2022;
- UN SECURITY COUNCIL, “*Afghanistan: le Conseil de sécurité proroge le régime de sanctions et le mandat de l'Équipe de surveillance du Comité 1988*”, 17 december 2021;
- UN SECURITY COUNCIL, “*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security. Report of the Secretary-General*”, A/76/667-S/2022/94.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 16 april 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- EUAA, “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- EASO, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*” van december 2023;
- EUAA, “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO, “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA, “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023.

3.2. Op 5 april 2024 dient de verzoekende partij een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- UNHCR, “*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen*”, 17 november 2022, powerpoint;
- DRC, “*Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021*”, 30 december 2022;
- Freedom House, “*A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders*”, januari 2023;
- Brookings Institution, “*Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy*”, 3 februari 2023;
- Nansen Note 3-22, “*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*”, oktober 2022;
- OHCHR, “*Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable*”, say UN experts, 30 december 2022;
- UNHCR, “*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)*”, February 2023;
- UNAMA, “*Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023*”, 9 May 2023;
- UNAMA, “*Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan*”, May 2023;
- Afghan Analyst Network, “*Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan*”, 8 mei 2023;
- EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*”, January 2023;
- UNAMA, “*TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN*”, September 2023;
- UN Algemene Vergadering, “*Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett*” 11 Oct 2023;
- UNAMA, “*Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE*”, oktober 2023,
- NANSEN, “*Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*”, November 2023;
- EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023;
- CEDOCA, “*Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*”, 14 december 2023;
- UNAMA update 22 januari 2024;
- Asylos, “*Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asylos*”, November 2023;
- SIGAR, “*Report to the United States Congress, Quarterly Reports, Section 2*”, 30 januari 2024;
- Human Rights Watch, “*“A Disaster for the Foreseeable Future” Afghanistan's Healthcare Crisis*”, februari 2024.
- Attesten Nederlands en onderwijs;
- Cricket Lier;
- Werk wzc;
- Nieuwe brieven en getuigenissen;
- Verklaringen en getuigenissen die reeds in 2019 werden voorgelegd.

3.2.1. De verzoekende partij brengt naar voor dat er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen. Ze is Pashtun en afkomstig uit de provincie Nangarhar. Ze stelt dat de Raad reeds oordeelde dat dit een element is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van een toegeschreven verwestering. Ze heeft verklaard zeventien jaar oud te zijn toen ze in België is toegekomen, wat aanschurkt tegen de ondergrens van de standaarddeviatie die uit haar medische leeftijdtest naar voren is gekomen in april 2016. De Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) heeft geschreven dat ze in 1996 is geboren maar dit strookt volgens haar niet met haar verklaringen, noch met haar documenten, noch met de uitkomst van de test. Ze is ondertussen bijna negen jaar in België. Als jongvolwassene is het risico groter dat ze zich bepaalde gedragingen onbewust heeft eigen gemaakt die haar negatief in de aandacht gaan brengen in taliban Afghanistan. Ze verliet Afghanistan in 2015 en is ondertussen bijna negen jaar weg uit haar land van herkomst, sindsdien verblijft ze in Europa. Sinds haar aankomst in België in november 2015 heeft ze de Nederlandse taal geleerd en zich geïntegreerd. Ze legt attesten voor van de Nederlandse les waaruit blijkt dat ze erg gedreven was en is om de landstaal te leren. Ze woont al langere tijd in België en spreekt heel gemakkelijk spontaan en spreekt dit erg goed. Ze legt het bewijs voor van haar aanwezigheid bij de wekelijkse cricketactiviteit in het kader van 'Mondiale Werken Regio Lier vzw', waarin wordt bevestigd dat ze verantwoordelijkheidszin heeft en zorg draagt voor jongeren die meespelen en steeds zeer beleefd is. De verzoekende partij werkt nog steeds in het woonzorgcentrum in Ranst. Ze werkt er als onderhoudskracht en dat is een functie waarbij ze intensief en vaak contact heeft met de bewoners in het rusthuis. Ze legt nog twee brieven neer van leerkrachten die verklaren dat ze het Nederlands goed beheerst. Ze legt ook een brief voor van haar job en taalcoach waarin wordt bevestigd dat ze vlot is in het Nederlands, ze gastvrij is, niets taboe en alles bespreekbaar is. Ze zet verder uiteen dat ze al jarenlang deel uitmaakt van de Belgische samenleving. Ze werkt intensief met Belgische ouderen, ze combineert verschillende jobs en blijft gemotiveerd om zich op het bijleren van haar Nederlands toe te leggen. Ze heeft een goed netwerk. Ze is in de negen jaar dat ze hier is en werkt onlosmakelijk deel gaan uitmaken van de samenleving en ze heeft de waarden ook geïnternaliseerd. Ze wil ook nog de aandacht vestigen op alle brieven en verklaringen die ze doorheen haar verschillende asielprocedures heeft voorgelegd met betrekking tot haar netwerk en integratie waaruit duidelijk blijkt dat het een langdurig en duurzaam proces is waarbij ze deel is gaan uitmaken van de Belgische samenleving.

3.2.2. De verzoekende partij meent verder dat ze in de hypothese dat ze terugkeert naar Afghanistan duidelijk identificeerbaar zou zijn als een Afghaan die terugkeert uit Europa, waar ze lang verbleven heeft en er om internationale bescherming heeft verzocht. De terugkeer zou verlopen door gebruik te maken van documenten die zijn afgegeven in Europa, eventueel zelfs door een ambassade die trouw is aan de republiek. Ze zou aan de controleposten op de luchthaven die bemand worden door de taliban duidelijk identificeerbaar zijn als terugkeerder uit Europa en zou ondervraagd worden. Ze meent dat het snel zou blijken dat ze niet is teruggekeerd eens de taliban op 15 augustus 2021 de macht hebben overgenomen wat duidelijk zou maken dat ze niet de algemene conflictdynamiek ontvlucht is maar een keuze heeft gemaakt om zich aan de taliban te onttrekken. Een dergelijke ondervraging riskeert met geweld, mishandeling, foltering en detentie gepaard te gaan.

3.2.3. De verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota naar de volgende rapporten en nieuwsartikelen:

- Freedom House, *"A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders"*, januari 2023;
- UNHCR, *"Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming op grond van het verdrag van 1951 en het protocol betreffende de status van vluchtelingen"*, UN Doc HCR/1P/4/ENG/REV.3 (1979, heruitgave 2019);
- UNHCR, *"Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims"*, 16 December 1998;
- UNHCR, *"Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems"*, mei 2013;
- Nansen *"Note 3-22, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer"*, oktober 2022;
- Danish Immigration Service, *"COI report Afghanistan Taliban's impact on the population"*, juni 2022;
- K. CLARKE, *"Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network"*, April 2023;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)"*, February 2023;
- UNHCR, *"Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan"*, februari 2022;
- UNDP, *"AFGHANISTAN SOCIO-ECONOMIC OUTLOOK 2023"*, april 18 2023;
- *"pecial Inspector General for Afghanistan Reconstruction"*, 2023 High Risk list;
- Afghan Analyst Network, *"Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan"*, 8 mei 2023;
- EUAA, *"Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report"*, augustus 2022;
- *"Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken"*, Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, juni 2023;

- SIGAR, "Report to the United States Congress, Quarterly Reports", Section 2, 30 januari 2024;
- UNAMA, "TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN", September 2023;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023;
- UN Human Rights Council, "Situation of Human Rights in Afghanistan", 11 September 2023;
- Nansen, "NANSEN Note 2022/03 Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer", oktober 2022;
- EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- CEDOCA, "Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023;
- UN Human Rights Council, "Situation of Human Rights in Afghanistan", 11 September 2023;
- "Common EU Guidelines for processing Country of Origin Information (COI)", April 2008, ARGO project JLS/2005/ARGO/GC/03 COI 2008;
- Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023.

3.3. Op 16 april 2024 legt de verzoekende partij een tweede aanvullende nota neer waar ze de volgende elementen ter kennis wil brengen:

- een brief van haar voormalig sociaal assistent;
- een brief van P.C. en E.D.

Met de brief van haar voormalig sociaal assistent wil ze aantonen dat ze één van de meest gemotiveerde personen was in het centrum om de Belgische cultuur, gebruiken en maatschappij in haar geheel te leren kennen. Ze heeft ook veel inzet getoond om minderjarige verzoekers mee in dit gedachtegoed te krijgen.

3.4. Tijdens de terechtzitting van 18 april 2024 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarmee ze een inhoudstafel wil toevoegen aan haar zeer uitgebreide verzoekschrift.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn

verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift en verschillende aanvullende nota's aan dat zij verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan.

5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een

uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer

algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus, december 2023"*, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, DAecember 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het

netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

5.4. De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een *de facto*-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

In dit verband heeft de verzoekende partij, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid om haar huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. De verzoekende partij kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels haar verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan zij *in casu* gebruik heeft gemaakt aangezien zij in haar aanvullende nota wijst op een voorgehouden verwestering.

5.5. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij in België aankwam op 16 november 2015, ongeveer twee maanden na haar vertrek uit Afghanistan, en heeft ze een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend op 1 december 2015. De verzoekende partij is op heden een volwassen man van 28 jaar oud. Dit wil zeggen dat de verzoekende partij Afghanistan 8,5 jaar geleden heeft verlaten. Behoudens haar reisweg van ongeveer twee maanden heeft ze sindsdien onafgebroken in België doorgebracht.

Uit haar verzoekschrift, aanvullende nota's en verklaringen ter terechtzitting blijkt dat de verzoekende partij zich open heeft gesteld voor de Belgische en Westerse cultuur. Zo blijkt dat zij de Nederlandse taal spreekt, werkt in België, les volgt en een uitgebreide sociale kring in België heeft uitgebouwd.

In het administratief dossier zijn verschillende documenten terug te vinden die erop wijzen dat de verzoekende partij taallessen heeft gevolgd in België. Ze legt ook verschillende getuigenissen neer van leerkrachten. Deze stellen dat ze heel erg gemotiveerd was om Nederlands te leren en te spreken. Ze verklaren dat de verzoekende partij een zeer goede attitude had, vooruit wilde, zeer behulpzaam was en niets te veel gevraagd was voor haar. Volgens hen praat ze ook veel Nederlands buiten het klaslokaal. Uit de verklaring van de taalcoach van de verzoekende partij staat te lezen dat ze gepraat hebben over verschillende onderwerpen, dat er geen taboes waren, alles bespreekbaar was en ze steeds openstaat om rekening te houden met de mening van anderen. Dat de verzoekende partij het Nederlands beheerst blijkt op de terechtzitting waar ze zich in het Nederlands uitdrukt. Uit haar verklaringen en bijgebrachte stukken blijkt dat de verzoekende partij een sociaal netwerk heeft uitgebouwd en kennis heeft gemaakt met de Belgische en Westerse cultuur, waarden en normen door haar tewerkstelling in België. Zo heeft de verzoekende partij gewerkt in een carwash en is op heden werkzaam als poetshulp in een woonzorgcentrum. In het administratief dossier zitten twee getuigenissen van personen die de verzoekende partij door haar werk in de carwash heeft leren kennen. Ook ligt er een verklaring voor van een medewerker van het opvangcentrum waar de verzoekende partij verbleven heeft waarin wordt aangegeven dat *“Tijdens zijn verblijf daar was [K.] al een van de meest gemotiveerde personen om onze cultuur, gebruiken en onze maatschappij in zijn geheel te leren kennen. Hij heeft ook veel inzet getoond om minderjarige asielzoekers mee in dit gedachtegoed te krijgen.”* Wat betreft haar werk in het woonzorgcentrum voegt de verzoekende partij een arbeidsovereenkomst, verschillende foto's van haar en bewoners en verklaringen van haar directeur toe. In de verklaring van haar directeur kan worden gelezen dat ze een betrokken medewerker is, zeer goed geïntegreerd is en ze extra taalbegeleiding volgt op de werkvloer. De verzoekende partij heeft ook contact met een Belgisch koppel dat ze heeft leren kennen omdat ze bevriend was met hun pleegzoon. Volgens deze mensen is ze heel behulpzaam en beleefd en kunnen ze met haar over verschillende onderwerpen praten. De verzoekende partij heeft ook de ouders van de pleegmoeder ontmoet. Er worden verschillende foto's toegevoegd van de verzoekende partij en deze mensen. In het administratief dossier kunnen tevens verschillende foto's worden teruggevonden waarmee de verzoekende partij haar verklaringen dat ze over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt in België tracht te onderbouwen. Op de foto's is te zien dat de verzoekende partij een uitstap maakt naar een museum in Antwerpen en naar de kust, aanwezig is op een dansfeest en ze te zien is in een huiselijke omgeving in de aanwezigheid van zowel jongens als meisjes. Tenslotte kan in een brief van een begeleider van het opvangcentrum waar ze verbleef worden gelezen dat ze zeer gemotiveerd is om de Belgische cultuur, gebruiken en maatschappij in haar geheel te leren kennen.

5.6. Hoewel de verzoekende partij op negentienjarige leeftijd is toegekomen in België waarbij redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht, kan *in casu* geen abstractie worden gemaakt van het feit dat zij reeds langdurig afwezig is uit Afghanistan, dat zij al meer dan acht jaar in België verblijft, waarbij zij onderwijs genoten heeft, lange periode heeft gewerkt en nog steeds werkt, maar ook contacten onderhoudt met Belgen. Voorts blijkt ter terechtzitting dat zij goed Nederlands spreekt.

Bovendien blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar dat deze door de taliban, de huidige *de facto*-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied

aanzienlijk werden verstrengd. Voorts wordt niet betwist dat de verzoekende partij Pashtou is en afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP en andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen in Nangarhar kan een risicoverhogende factor zijn (EUAA "Afghanistan: security situation", augustus 2022, p. 156-162; EUAA "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 136-138).

Er zijn bijgevolg in hoofde van de verzoekende partij een aantal concrete, individuele elementen aanwezig, die tevens als zodanig door haar middels haar verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting worden aangehaald, die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen. Zulke beoordeling heeft nog niet plaatsgevonden.

In het licht hiervan kan het relevant zijn de verzoekende partij omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van haar leven tijdens haar verblijf van meer dan acht jaar in België, haar opvattingen, gedachten of meningen over de taliban en hun beleid en de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, en de daarin geschetste risicoprofielen.

Een verder onderzoek naar haar profiel en de mogelijke risico's voor haar bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen eigen aan haar persoonlijke situatie, in het kader van een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding, verbonden aan een politieke overtuiging en met inachtneming van de algemene context in Afghanistan zoals deze blijkt uit actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op.

Bij gebrek aan een meer doorgedreven onderzoek, kan de Raad zelf geen grondige beoordeling maken. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij echter niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek.

6. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 augustus 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS